

XXIX.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 563 af 4. Oktober 1919 om Lens, Stamhuses og Fideikommisgodrsers samt de herhenhørende Fideikommiskapitalers Overgang til fri Ejendom.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 29. Februar 1928).

Udvalget har indhentet de i Bilaget anførte Oplysninger. Gennem en Række Møder og gentagne Samraad med Justitsministeren er et *Flertal* (Bækgaard, Døcker, Gregersen, I. A. Hansen, Hauch, Jepsen Christensen, Jeppesen [Drusebjerg], N. K. Kristensen og A. O. Rasmussen) enedes om at stille nedenstaaende Ændringsforslag.

Man var fra alle Sider enig om, at det var ønskeligt at naa til en hurtig Afslutning af Arbejdet med Lensafløsningen, ligesom Flertallet var klar over, at Lempelser fra Lovens Afgiftsbestemmelser i visse Tilfælde var ønskelig. Efter at forskellige Muligheder var overvejet, saa Flertallet ingen anden Udvej til at fremme Afløsningen end at give Justitsministeren Bemyndigelse til at dispensere fra den bestaaende Lov efter enstemmig Indstilling fra Lensnævnet.

Et *Mindretal* (A. P. Hansen, H. P. Jensen, Jensen [Aale], Kr. Johansen og Steincke) gør opmærksom paa, at allerede da Rigsdagen i 1919 behandlede Lovforslaget om Lens og Stamhuses Overgang

til fri Ejendom, stillede man fra Socialdemokratiets Side et Forslag, som var langt mere vidtgaaende end det, som Rigsdagen vedtog med de tre øvrige Partiers Stemmer. Allerede af den Grund føler Mindretallet sig ikke opfordret til at gaa med til Lempelser i den gældende Lov; men hertil kommer, at Lempelser for nogle nødvendigvis maa føles som en Uret mod andre og derfor sikkert vil medføre uoverskuelige Erstatningskrav.

Mindretallet finder endelig, at den Form, som Flertallet ønsker at give Loven, nemlig at indskrænke den til en Dispensationsret for Justitsministeren, er en saa uheldig Art af Lovgivning, at man ogsaa af den Grund maa gaa imod Flertallets Forslag.